

[Sigsgaard.] den jordpolitik, loven skal virke som led i; derfor kan den ikke endeligt vurderes endnu.

Hvad angår de noget fågede erstatningsbestemmelser, skal jeg kun sige på den ene side, at det er positivt, at de erstatninger, man åbenbart vil udbetale, afgøres én gang for alle, på den anden side, at VS er klar modstander af at yde erstatning for sammenstyrtede luftkæstler. Der er en del positivt i zonelovforslaget, men det skal ikke glemmes, at det ikke skaber bedre vilkår for en aktiv kommunal jordpolitik. Kommer det mon på anden måde? Det forhindrer heller ikke, at samfundsudviklingen ved ejendommens inddragelse i byzone beriger de enkelte på samfundets bekostning.

Om visse paragraffer nogle enkelte bemærkninger, først til § 2: det vil mange steder være uheldigt, at mellemzoner på én gang gøres til byzoner; der kan jo som ved Køge Bugt være tale om store områder. Forudsætningen for deres overførsel til inderzone har ofte været detaljplanlægning og kloakering. Hvis de forudsætninger nu bortfalder, så kan det blive svært for kommunerne at sikre en etapevis udbygning i overensstemmelse med fastlagte investeringsplaner.

Vedrørende §§ 2 og 4 vil jeg nævne, at det ud over at sikre, at arealer kun kan inddrages i byzone på grundlag af en planlægning, kan være rimeligt at åbne mulighed for, at arealer, der er kommet i byzone, men efter ny planlægning ikke burde have været det, kan føres tilbage til landzonen.

Adgangen til at tillade landbrugsbygninger anvendt til andre erhvervsmæssige formål, som det udtrykkes i § 8, er efter min opfattelse alt for nem. Der er for mange væge begreber i bestemmelsen: Amtsrådet skal skønne over noget, som det ikke rigtig er til at skønne over. Der tales om afgørende modstrid med visse hensyn; hvad er det? Hvordan skal det forstås? Det er en skidt bestemmelse.

Amtsrådet står, jfr. § 9, meget stærkt i administrationen af loven. Amtsrådet skal give kommunalbestyrelsen og fredningsplanudvalget underretning om trufne afgørelser, men det bør vel være sådan, at disse to organer sikres adgang til at udtale sig, inden amtserådet træffer sin afgørelse. Det bør også understreges, at amtserådet ved sin

afgørelse skal tage hensyn til foreliggende planer. På de punkter bør der altså ske ændringer i forslaget. Amtserådernes hele placering i forbindelse med loven vil vi vende tilbage til ved en senere lejlighed.

Forslagene betegner altså efter min opfattelse et fremskridt; men de kunne være langt bedre — jeg har peget på nogle punkter, hvor jeg synes der er behov for forbedringer — og de bør blive langt bedre, når de vender tilbage fra udvalget.

Formanden: Jeg henstiller, at der bliver lidt mere ro i salen, især i salens højre side.

Kai Moltke: Det er jo interessant at se, at et kompleks, som i og for sig er sammenhængende, her efterhånden fremkommer i småportioner. Jeg ved ikke, når man netop begyndte med vandløbsloven, om det var, fordi man var ved at overskride et eller andet Rubicon, som var forudsætningen for, at man nåede videre i den almindelige jordlovgivning og så gradvis bevægede sig videre til fredningsloven og nu står over for disse tre lovforslag, som er næste akt.

Nu giver jeg den socialdemokratiske ordfører ret i, at der måske kommer mest samlet fremskridt frem ved en vis kontinuitet og en vis sammenhæng i lovgivningen.

I boligministerens fremsættelsestale findes der en række løfter om noget, som skal følge senere. Man taler om, at der vil komme nye vurderingsregler vedrørende beskatningen af fast ejendom og en pligt for ejere af ejendomme over en vis størrelse til at tilbyde ejendommen til kommunen, før den afhændes til anden side. I denne forbindelse vil jeg ærlig talt spørge den eksisterende regeringskoalition, om ikke den har glemt et vigtigt programpunkt fra tidligere jordlovsdebatter og jordlovsforhandlinger. Det forekommer mig, at man i sin tid talte og oven i købet talte meget højtrøstet om, at man ikke var uvilleg til også på dagsordenen at sætte en vis frigørelsesafgift ved overgang fra landbrugsjord til bymæssig bebyggelse. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at boligministeren skulle have forglemt sig, at man her har overset et punkt, som i og for sig går ind som led i en logisk helhed, for når man tænker på tidligere konservative taler, var det jo et af de områder, hvor man lovede forhandlingsvillighed.